

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยความเสี่ยง รวมทั้งรายละเอียดข้อมูลอื่น ๆ ที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้อย่างรอบคอบก่อนการตัดสินใจลงทุน โดยปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้อาจอิงจากข้อมูลปัจจุบันและคาดการณ์อนาคตเท่าที่สามารถระบุได้ ซึ่งปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญบางประการ อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าหุ้นของบริษัท โดยปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้ มิได้เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ กล่าวคือ อาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่น ๆ ที่บริษัทยังไม่อาจทราบได้ และอาจมีปัจจัยความเสี่ยงบางประการที่บริษัทเห็นว่าไม่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อบริษัทในขณะนี้ แต่ในอนาคตอาจกลายเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อรายได้ ผลกำไร สินทรัพย์ สภาพคล่อง แหล่งเงินทุน และโอกาสทางธุรกิจของบริษัท ดังนั้น ก่อนการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบ

นอกจากนี้ ข้อความในลักษณะการคาดการณ์ในอนาคต การประมาณการ ความประสงค์ หรือเจตนารมณ์ของบริษัทที่ปรากฏอยู่ในเอกสารฉบับนี้ อาทิ “แผนการ” “ประสงค์” “ต้องการ” “คาดว่า” “เห็นว่า” “เชื่อว่า” “ประมาณ” “อาจจะ” หรือคำหรือข้อความอื่นใดในทำนองเดียวกัน เป็นคำหรือข้อความที่บ่งชี้ถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีความไม่แน่นอน และผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างจากการคาดการณ์ได้

3.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

3.1.1 ความเสี่ยงจากข้อพิพาททางกฎหมายกับอดีตผู้ถือหุ้นของบริษัท (บุคคลธรรมดา)

บริษัทจดทะเบียนก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2557 ด้วยทุนจดทะเบียนจำนวน 350.00 ล้านบาท มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10.00 บาท โดยกลุ่ม CCP ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียน กลุ่ม STEC ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุนจดทะเบียน และอดีตผู้ถือหุ้นรายหนึ่ง (บุคคลธรรมดา) ถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 20 ของทุนจดทะเบียน โดยมีการเรียกชำระหุ้นครั้งแรก 105.00 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ของทุนจดทะเบียน 350.00 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์ในการนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เป็นเงินทุนในการก่อสร้างโรงงานและเปิด L/C ซื้อเครื่องจักรในการผลิตอิฐมวลเบา โดยผู้ถือหุ้นทุกรายได้มีการชำระค่าหุ้นตามจำนวนเงินที่เรียกชำระในครั้งแรก กล่าวคือกลุ่ม CCP ชำระ 42.00 ล้านบาท กลุ่ม STEC ชำระ 42.00 ล้านบาท และอดีตผู้ถือหุ้นรายดังกล่าวชำระ 21.00 ล้านบาท ต่อมาบริษัทได้มีการเรียกชำระค่าหุ้นเพิ่ม อีก 2 ครั้งเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสถาบันการเงินที่ให้การสนับสนุนวงเงินสินเชื่อแก่บริษัท โดยเรียกชำระหุ้นละ 2.8 บาท และหุ้นละ 4.2 บาท ตามลำดับ แต่ ผู้ถือหุ้นบุคคลธรรมดาดังกล่าวไม่ชำระค่าหุ้นตามกำหนด (รายละเอียดเพิ่มเติมส่วนที่ 2.2-1 : นโยบายและภาพรวมการประกอบธุรกิจ หัวข้อ 1.3 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ และ 2.2-7 : ข้อพิพาททางกฎหมาย) ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้บริษัทมีข้อพิพาททางกฎหมายกับอดีตผู้ถือหุ้นของบริษัท (บุคคลธรรมดา) ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงการถือหุ้นของบริษัทในอดีต โดยบุคคลดังกล่าวถูกบริษัทฟ้องคดีเพื่อเรียกให้ชำระค่าหุ้น แล้วผู้ถือหุ้นรายดังกล่าวไม่ชำระ บริษัทจึงริบหุ้นออกขายทอดตลาด และเนื่องจากการขายทอดตลาดได้รับเงินไม่เพียงพอต่อค่าหุ้นและค่าดอกเบี้ยที่บุคคลดังกล่าวต้องชำระ บริษัทจึงฟ้องคดีให้ชำระดอกเบี้ยจากการผิดนัดไม่ชำระค่าหุ้น โดย ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา โดยวินิจฉัยว่าบริษัทริบหุ้นที่บุคคลดังกล่าวถือโดยชอบ แต่ให้ยกฟ้องบริษัทในส่วนดอกเบี้ยที่บริษัทเรียกร้องและยกฟ้องของบุคคลดังกล่าวที่ขอให้บริษัทคืนหุ้นหรือเงินค่าหุ้น ต่อมา บริษัทและบุคคลดังกล่าวได้ทำการอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งต่อมาศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น กล่าวคือ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า บริษัทส่งคำบอกกล่าวริบหุ้นของบุคคลดังกล่าวโดยชอบ บริษัทมีอำนาจริบหุ้นของบุคคลดังกล่าวออกขายทอดตลาดได้ ส่วนเรื่องค่าหุ้นพร้อมดอกเบี้ยที่ขาดนั้น พิพากษายืนให้ยกฟ้อง ทั้งนี้ บริษัทและ บุคคลดังกล่าวได้ยื่นฎีกา ปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา นายความของบริษัท และบริษัท สำนักกฎหมายสากล สยามพีริเมียร์ จำกัด บริษัทที่ปรึกษากฎหมายอิสระ ได้ให้ความเห็นไป

ในทางเดียวกันโดยให้ความเห็นว่าศาลฎีกาน่าจะมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม หากศาลฎีกาพิพากษาให้บุคคลดังกล่าวชนะในส่วนที่ฟ้องแย้ง ศาลอาจจะพิพากษาให้บริษัทคืนเงินค่าหุ้นตามข้อเรียกร้องของบุคคลดังกล่าว เพียงจำนวนเงินที่รับชำระค่าหุ้นในครั้งแรกซึ่งมีมูลค่าเท่ากับ 21 ล้านบาทพร้อมดอกเบี้ยเท่านั้น โดยอาจส่งผลต่อตัวเลขผลการดำเนินงานของบริษัท ณ ขณะนั้น ทั้งนี้ จากงบระหว่างกาลของบริษัทสำหรับงวด 6 เดือน สิ้นสุด ณ 30 มิถุนายน 2557 ก็จากรมีกำไรสุทธิเท่ากับ 21.28 ล้านบาท ส่วนของผู้ถือหุ้นเท่ากับ 448.39 ล้านบาท ซึ่งมูลค่าดังกล่าวจะ คิดเป็นประมาณร้อยละ 4.68 ของส่วนของผู้ถือหุ้น

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2548 อดีตผู้ถือหุ้น (บุคคลธรรมดา) ได้ฟ้องร้องบริษัทต่อศาลจังหวัดชลบุรี ขอให้เพิกถอนรายงานการประชุมของบริษัทครั้งที่ 1/2548 ซึ่งศาลชั้นต้นได้พิพากษาให้เพิกถอนมติที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2548 โดยเห็นว่าประธานในที่ประชุมครั้งดังกล่าว เป็นเพียงผู้รับมอบฉันทะจากผู้ถือหุ้น จึงขัดกับข้อบังคับบริษัทที่ว่า ในการประชุมผู้ถือหุ้น ถ้าประธานมิได้เข้าร่วมประชุม ก็ให้ที่ประชุมเลือกตั้งผู้ถือหุ้นซึ่งเข้าร่วมประชุมเป็นประธาน เมื่อประธานในที่ประชุมไม่มีอำนาจดำเนินการประชุม ดังนั้น การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมจึงไม่ชอบด้วยข้อบังคับของบริษัท อย่างไรก็ตาม วาระการประชุมดังกล่าว 4 วาระ ที่ถูกเพิกถอนประกอบด้วย วาระที่ 1 รับรองรายงานการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 4/2547 วาระที่ 2 รับทราบการดำเนินงานของคณะกรรมการในเรื่องที่สำคัญที่ผ่านมา วาระที่ 3 พิจารณาเรื่องกรรมการลาออก วาระที่ 4 พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งอ้างถึงการประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 1/2548 ได้มีมติให้ส่งหนังสือบอกกล่าวเรียกให้ผู้ถือหุ้นของบริษัท (บุคคลธรรมดา) ชำระเงินค่าหุ้นที่ค้างชำระ นอกจากนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 3/2547 เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2547 และที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทครั้งที่ 4/2547 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2547 ได้มีมติเรียกชำระค่าหุ้นครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 อยู่ก่อนแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1120 บัญญัติว่า “บรรดาเงินค่าหุ้นซึ่งจะต้องส่งอีกนั้น กรรมการจะเรียกให้ผู้ถือหุ้นส่งใช้เสียเมื่อใดก็ได้ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ” อีกทั้งบริษัทได้มีการจัดประชุมโดยการนำวาระการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2548 มารับรองเป็นมติในที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 2/2548 เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2548 ดังนั้น การเพิกถอนรายงานการประชุม ครั้งที่ 1/2548 ดังกล่าว จึงไม่ส่งผลกระทบต่อบริษัท แต่อย่างใด

นอกจากนี้ บริษัทถูกฟ้องร้องโดยอดีตผู้ถือหุ้นรายที่ไม่ได้ชำระค่าหุ้น และมีข้อพิพาทกับบริษัทโดยฟ้องร้องต่อศาลจังหวัดชลบุรี ขอให้เพิกถอนรายงานการประชุมสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2556 ที่มีมติให้แปรสภาพบริษัทเป็นบริษัทมหาชน ซึ่งเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2557 ศาลจังหวัดชลบุรีมีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง โดยให้เหตุผลว่าประเด็นข้อพิพาทเรื่องการเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทอยู่หรือไม่ ระหว่างผู้ถือหุ้นรายดังกล่าว กับบริษัท ซึ่งผู้ถือหุ้นรายดังกล่าวได้ยื่นคำให้การและฟ้องแย้งบริษัทไว้ในคดีของศาลแพ่ง ธนบุรีคดีหมายเลขคดีที่ 104/2551 หมายเลขแดงที่ 1460/2551 ที่บริษัทฟ้องให้ชำระดอกเบี้ยอันเนื่องจากการไม่ชำระค่าหุ้นที่บริษัทเรียกให้ชำระ จนเป็นเหตุให้บริษัททริบ์หุ้นและนำหุ้นออกขายทอดตลาด ซึ่งประเด็นดังกล่าว ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ดังนั้น คำฟ้องในส่วนนี้จึงเป็นฟ้องซ้อน และเห็นว่าการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมของนายประเสริฐ ภัทรประสิทธิ์ สอดคล้องกับบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1180 และตามข้อบังคับบริษัทแล้ว ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมาย มิได้ระบุว่าผู้ทำหน้าที่เป็นประธานจะต้องเป็นผู้ถือหุ้นด้วย และขณะนายประเสริฐฯ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม นายประเสริฐฯ เป็นกรรมการของบริษัท ซึ่งกรรมการจะเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานก็ได้ จึงพิพากษายกฟ้อง ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นรายดังกล่าว ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในวันที่ 28 มีนาคม 2557 และศาลมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ลงวันที่ 9 เมษายน 2557 อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ต่อศาลแล้ว เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2557 และศาลได้รับคำแก้อุทธรณ์ไว้แล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ส่วนประเด็นที่ว่าจะมีผลกระทบต่อการประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นเมื่อครั้งที่มีกรณีแปรสภาพ เป็นบริษัทมหาชนหรือไม่นั้น หนาความของบริษัท และบริษัทสำนักกฎหมายสากล สยามปริเมียร์ จำกัด บริษัทที่ปรึกษากฎหมายอิสระ ได้ให้ความเห็นว่า จะไม่มีผลกระทบต่อผลจากกฎหมายระบุไว้ชัด เจนว่าแม้การริบหุ้นจะไม่ถูกต้องด้วยระเบียบก็ไม่เป็นเหตุให้สิทธิของผู้ถือหุ้นเสื่อมเสียไปซึ่งเป็นไปตาม

(ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1126 ที่บัญญัติว่า “แม้ว่าวิธีการรับหุ้นขายหุ้นจะไม่ถูกต้องด้วยระเบียบก็ดีท่านว่าหาเป็นเหตุให้สิทธิของ ผู้ซื้อหุ้นซึ่งรับนั้น เสื่อมเสียไป อย่างไรไม่”)

หมายเหตุ : - รายละเอียดเพิ่มเติมส่วนที่ 2.2-1 นโยบายและภาพรวม การประกอบธุรกิจ หัวข้อ 1.3 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ และส่วนที่ 2.2-7 ข้อพิพาททางกฎหมาย

3.1.2 ความเสี่ยงจากการแข่งขัน และการเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่

ปัจจุบันอิฐมวลเบาได้รับความนิยมในการนำมาใช้เป็นวัสดุก่อสร้างมากขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการที่กลุ่มผู้ผลิตอิฐมวลเบาได้ทำการตลาดเชิงรุก พยายามนำเสนอและถ่ายทอดความรู้ ข้อมูล ประโยชน์และคุณสมบัติของอิฐมวลเบา ให้กับลูกค้าหรือผู้บริโภคได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง อาทิ การประหยัดพลังงาน ความแข็งแรงคงทน การเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน และลดการพึ่งพิงแรงงานของกลุ่มผู้รับเหมาก่อสร้าง เป็นต้น กอปรกับแนวโน้มการเติบโตของที่อยู่อาศัยแนวสูง และแนวราบในภาคอสังหาริมทรัพย์ เพื่อรองรับความต้องการจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงทำให้แนวโน้มความต้องการใช้อิฐมวลเบาที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม การเปิด AEC ในปี 2558 นี้ อาจจะทำให้อิฐมวลเบาจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ประเทศจีน สามารถเข้ามา แย่งชิงส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการในประเทศไทยได้เช่นกัน ทั้งนี้ ปัจจุบันในประเทศไทยมีผู้ผลิตอิฐมวลเบารายใหญ่รวม 5 ราย โดยบริษัทที่กำลังการผลิตเป็นอันดับ 3 ด้วยกำลังการผลิต 4.5 ล้านตารางเมตรต่อปี ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ธุรกิจอิฐมวลเบาได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการหรือผู้ลงทุนรายใหม่ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการเข้ามาแข่งขันในธุรกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทที่อาจปรับตัวลดลงในอนาคต จากการมีส่วนแบ่งการตลาดที่ลดลง

อย่างไรก็ตาม การผลิตอิฐมวลเบาให้ได้คุณภาพเป็นไปตามความต้องการของ ตลาด ต้องใช้เงินลงทุนสูง รวมถึงปัจจัยสำคัญที่สุดสำหรับการผลิตอิฐมวลเบา คือ การบริหารจัดการต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะในส่วนการวิจัยและพัฒนาสูตรการผลิตให้สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานและเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งประสบการณ์และองค์ความรู้ของผู้ประกอบการแต่ละราย จำเป็นต้องอาศัยเวลาในการสั่งสมความรู้ ความเข้าใจในธุรกิจอย่างต่อเนื่อง จึงจะสามารถควบคุมต้นทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการ รายเดิมและรายใหม่ที่จะเข้ามาในอนาคตได้ ดังนั้น บริษัทจึงเชื่อมั่นว่า ด้วยประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจมากกว่า 10 ปี กอปรกับคุณภาพสินค้าที่ผลิตได้ในปัจจุบัน การเลือกใช้เครื่องจักรที่มีคุณภาพจากประเทศเยอรมนี ควบคู่ไปกับการคัดเลือกวัตถุดิบที่มีคุณภาพ การวิจัยและพัฒนา สูตรการผลิตอย่างต่อเนื่อง การส่งมอบสินค้าตามเวลาที่กำหนด การ ให้บริการก่อน- หลังการขาย ที่ดี ทำให้บริษัทได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ จึงทำให้บริษัทมั่นใจว่าจะได้รับความเสี่ยงดังกล่าวไม่มากนัก นอกจากนี้ สำหรับผู้ผลิตอิฐมวลเบาจากต่างประเทศที่อาจจะเข้ามามีส่วนแบ่งตลาดในประเทศภายหลังการเปิด AEC นั้น ต้นทุนการขนส่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โอกาสในการมีอิฐมวลเบาจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาแข่งขัน ในประเทศได้ยากขึ้น ดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่าความเสี่ยงดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

3.1.3 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนรถขนส่งสินค้า

ปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลกระทบต่อการขายของบริษัท ได้แก่ การขนส่ง ซึ่งปัจจุบันบริษัทไม่มีรถขนส่งสินค้าเป็นของตนเอง โดยบริษัทว่าจ้างบุคคลภายนอก (Outsource) ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับผู้ถือหุ้น กรรมการ และผู้บริหารของบริษัท โดยบริษัทว่าจ้างรถ ขนส่งสินค้าให้กับลูกค้าที่ไม่สะดวกมารับสินค้าที่หน้าโรงงาน แต่เนื่องจากสินค้าของบริษัทเป็นสินค้าที่มีน้ำหนัก จึงทำให้บริษัทจัดหาผู้ให้บริการขนส่งค่อนข้างยาก ดังนั้น ด้วยข้อจำกัดดังกล่าว บริษัทจึงอาจได้รับความเสี่ยงจากการขาดแคลนรถขนส่งสินค้า ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดส่งสินค้า รวมถึงสูญเสียโอกาสในการเพิ่มยอดขาย อันจะนำมาซึ่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของบริษัทได้ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงประเด็นความเสี่ยงดังกล่าว และได้ป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการลงนามสัญญาว่าจ้างผู้ให้บริการขนส่งสินค้า 3 รายเป็นรายปี โดยกำหนดค่าขนส่ง

ในแต่ละจังหวัดแยกตามประเภทรถขนส่งอย่างชัดเจน ซึ่ง บริษัทจะประเมินยอดขายในแต่ละปีเพื่อ วางแผนการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้า โดยการประสานงานร่วมกันกับผู้ให้บริการขนส่ง ล่วงหน้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถจัดเตรียมรถขนส่งให้เพียงพอตามที่บริษัทต้องการได้ นอกจากนี้ หากผู้ให้บริการดังกล่าว ไม่สามารถจัดหารถมาได้ตามความต้องการ บริษัทยังสามารถจัดหาผู้ให้บริการรายอื่นเข้ามาดำเนินการได้ทันที ทั้งนี้ ปัจจุบันบริษัทว่าจ้างผู้ให้บริการขนส่งรวม 7 ราย ซึ่งเพียงพอแก่ความต้องการใช้บริการ ทั้งนี้ ในปี 2554 – ปี 2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีจำนวนเที่ยวในการว่าจ้างขนส่ง และค่าขนส่งที่เกิดจากการว่าจ้างผู้ให้บริการขนส่ง แสดงดังตาราง

ปี	2554	2555	2556	งวด 6 เดือน สิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557
จำนวนเที่ยวว่าจ้างขนส่ง (เที่ยว)	5,389	4,808	7,785	4,446
มูลค่า (ล้านบาท)	25.66	24.56	25.84	14.37

จากข้อมูลในตาราง แสดงให้เห็นว่าจำนวนเที่ยวและต้นทุนค่าขนส่งตั้งแต่ปี 2554-2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ รายได้จากการขาย ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาบริษัทมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ ให้บริการขนส่งมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จาก ผู้ให้บริการขนส่งสามารถจัดเตรียมรถขนส่งเพียงพอต่อความต้องการตามเวลาที่กำหนด และบริษัทยังไม่เคยประสบปัญหาหรือข้อขัดแย้งกับผู้ให้บริการ ดังนั้น บริษัทจึงมั่นใจว่าจะได้รับผลกระทบจากความเสียดังกล่าวไม่มาก

3.2 ความเสี่ยงเกี่ยวเนื่องกับการผลิต

3.2.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จำหน่ายวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอิฐมวลเบาที่สำคัญประกอบไปด้วย ซีเมนต์ผง ปูนขาว ยิปซัม ทราย และผงอลูมิเนียม โดยในงวดบัญชีปี 2554 - ปี 2556 และและงวด 6 เดือน สิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีต้นทุนวัตถุดิบคิดเป็นร้อยละ 43.28 ร้อยละ 44.57 ร้อยละ 43.28 และร้อยละ 49.80 ของต้นทุนขายรวม ตามลำดับ โดยผู้จำหน่ายวัตถุดิบแต่ละราย จะมีวัตถุดิบที่มีสูตรทางเคมีที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาและสูตรในการผลิตของผู้จำหน่ายวัตถุดิบแต่ละราย ซึ่ง ในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อนำมาใช้ในการผลิตของ บริษัท คุณภาพวัตถุดิบถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสินค้าของ บริษัท ดังนั้น ในการพิจารณาเลือกซื้อวัตถุดิบ บริษัทจึง คำนึงถึงคุณภาพของวัตถุดิบเป็นสำคัญ รองลงมาได้แก่ ราคา และแหล่งผลิตที่ใกล้กับโรงงานเพื่อความสะดวกในการจัดส่ง โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิตจะต้องได้มาตรฐานตามที่สูตรการผลิตที่บริษัทกำหนดไว้เท่านั้น จึงทำให้ บริษัทจำเป็นต้องสั่งซื้อ วัตถุดิบจากผู้จำหน่ายเพียงไม่กี่ราย เพื่อควบคุมคุณภาพให้เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ช่วยให้บริษัทสามารถควบคุมคุณภาพสินค้า และลดความผันผวนของราคาวัตถุดิบได้บ้างเกิดขึ้นได้ โดยใน งวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมียอดสั่งซื้อวัตถุดิบซีเมนต์ผง (Cement) จากผู้จำหน่ายซีเมนต์ผงรายหนึ่ง โดยคิดเป็นสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 30 ของยอดสั่งซื้อวัตถุดิบ ทั้งหมด (เดิมบริษัทสั่งซื้อซีเมนต์ผงผ่านในนาม CCP ซึ่งปัจจุบัน บริษัท ได้แยก การสั่งซื้อ เป็น ในนามบริษัท โดยตรง แล้วตั้งแต่ ต้นเดือนเมษายน 2556) และมีการสั่งซื้อปูนขาว (Lime) จากผู้จำหน่ายปูนขาวรายหนึ่ง โดยคิดเป็นสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 30 ของยอดสั่งซื้อวัตถุดิบรวม เนื่องจากปูนขาวของผู้จำหน่ายรายดังกล่าว มีคุณสมบัติค่อนข้างคงที่และ ตรงกับสูตรการผลิตของบริษัท ทั้งนี้ ผู้จำหน่ายซีเมนต์ผงและปูนขาวที่กล่าวถึงข้างต้น ไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับผู้ถือหุ้น กรรมการ และผู้บริหารของบริษัท นอกเหนือไปจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ซึ่งเป็นคู่ค้ากันมานานกว่า 5 ปี ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทอาจได้รับความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใหญ่ หากผู้จำหน่ายวัตถุดิบไม่สามารถผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายให้กับบริษัทได้ หรือไม่

จำหน่ายสินค้าให้กับบริษัทด้วยเหตุผลทางธุรกิจ ซึ่งจะทำให้บริษัทขาดแคลนวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต โดยอาจจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทได้

อย่างไรก็ดี บริษัทได้ตระหนักถึงความเสี่ยงด้านนี้เป็นอย่างมาก โดยบริษัทให้ความสำคัญกับการรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจอันดีกับผู้ผลิตและผู้จำหน่ายวัตถุดิบเป็นอย่างดี นอกจากนี้ บริษัทยังมี การจัดทำแผนประมา ณาการกำลังการผลิตล่วงหน้า และจัดทำตารางการผลิตรายเดือน ซึ่งทำให้บริษัททราบถึงปริมาณวัตถุดิบที่ต้องการใช้ในการผลิต ที่แน่นอน โดยฝ่ายจัดซื้อจะประสานงานติดต่อ ไปยังผู้ผลิตวัตถุดิบ เพื่อสั่งซื้อล่วงหน้า นอกจากนี้ บริษัทได้ติดต่อกับผู้จำหน่ายรายอื่นเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว โดยบริษัทได้ค้นคว้าและพัฒนาสูตรการผลิตให้เหมาะสม กับวัตถุดิบที่มาจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้ผลิตวัตถุดิบน้อยราย แต่อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา บริษัทยังไม่เคยประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบแต่อย่างใด

3.2.2 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบ

ด้วยลักษณะสินค้าที่สูตรการผลิตมีส่วนสำคัญกับคุณภาพสินค้า บริษัทจึงควบคุมคุณภาพสินค้าผ่านการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายเพียงไม่กี่รายเพื่อควบคุมคุณภาพวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตไม่ให้เกิดความผันผวนทางสูตรเคมี โดยไม่มีการทำสัญญาซื้อขายระยะยาวกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใดรายหนึ่ง ดังนั้น บริษัทจึงอาจได้รับความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต หากผู้จำหน่ายวัตถุดิบไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือผู้จำหน่ายวัตถุดิบประสบปัญหาทางธุรกิจจนไม่สามารถจัดส่งวัตถุดิบให้กับบริษัทได้

บริษัทได้ตระหนักถึงประเด็นความเสี่ยงดังกล่าว แต่เนื่องจากการทำข้อตกลงการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิต /ผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ จะถือเป็นการสร้างความเสี่ยงด้านการผลิตให้กับบริษัทในอีกด้านหนึ่ง หากวัตถุดิบที่นำมาใช้ไม่เป็นไปตามที่ต้องการ หรืออาจสูญเสียโอกาสในการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายรายอื่น ดังนั้น การที่บริษัทไม่ทำสัญญาซื้อขายกับผู้ผลิต /ผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ จึงถือเป็นการป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของคุณภาพของวัตถุดิบได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ บริษัทยังให้ความสำคัญกับความเสี่ยงที่อาจ เกิดขึ้นจากการขาดแคลนวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต โดยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้จำหน่ายวัตถุดิบแต่ละราย ด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้จำหน่ายวัตถุดิบของบริษัทเป็นคู่ค้ากับบริษัทมานานต่อเนื่องกว่า 5 ปี กอปรกับการจัดทำประวัติผู้จำหน่ายวัตถุดิบ เพื่อรวบรวมไว้เป็นข้อมูลสำหรับการติดต่อในอนาคต หากผู้จำหน่ายวัตถุดิบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่สามารถจัดส่งวัตถุดิบในการผลิตให้กับบริษัทได้ อีกทั้งในช่วงปี 2556 บริษัทได้ลงทุนก่อสร้างไซโลและโกดังเพื่อจัดเก็บวัตถุดิบให้เพียงพอ ต่อการผลิต ตามแผนการผลิตที่บริษัทได้จัดทำไว้ ดังนั้น จากที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทจึงมั่นใจว่าจะไม่ได้รับผลกระทบจากความเสียดังกล่าวมากนัก

3.2.3 ความเสี่ยงจากคุณภาพวัตถุดิบไม่คงที่

บริษัทผลิตอิฐมวลเบาโดยเลือกใช้ปูนซีเมนต์เป็นวัตถุดิบส่วนผสมหลัก (Cement Base) ซึ่งนอกจากซีเมนต์ผงแล้ว สูตรการผลิตยังต้องมีส่วนผสมเพื่อให้อิฐมวลเบา มีคุณสมบัติตามที่ต้องการได้แก่ ทนทาน ยับชื้น และผองอุมิเนียม โดยงวด 6 เดือนสิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบในประเทศคิดเป็น ปริมาณร้อยละ 80 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมด และนำเข้าจากผู้จำหน่ายต่างประเทศคิดเป็น ปริมาณร้อยละ 20 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมด ซึ่งวัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต ล้วนแต่มีความสำคัญต่อการผลิตอิฐมวลเบาทั้งสิ้น แต่เนื่องจากวัตถุดิบดังกล่าว บางชนิดเป็นวัตถุดิบที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และบางชนิดต้องผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนจะนำมาใช้ในการผลิตอิฐมวลเบา ดังนั้น คุณภาพของวัตถุดิบจึงขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ซึ่งอาจทำให้วัตถุดิบที่นำมาใช้ มีคุณภาพที่ไม่คงที่ได้ โดยหากบริษัทไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามสูตรที่กำหนดไว้ หรือไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพคงที่หรือใกล้เคียงกับเกณฑ์คุณภาพที่ต้องการ อาจทำให้

บริษัทได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากเกิดอัตราการสูญเสียจากกระบวนการผลิต ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทได้ โดยในปี 2554 – ปี 2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีอัตราการสูญเสีย (ปริมาณสินค้าเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตต่อปริมาณการผลิต) คิดเป็นร้อยละ 2.87 ร้อยละ 3.58 ร้อยละ 2.32 และร้อยละ 2.37 ตามลำดับ

**ตารางแสดงปริมาณการผลิต ปริมาณการสูญเสีย และอัตราการสูญเสีย
ตั้งแต่ปี 2554 – ปี 2556 และงวด 6 เดือนสิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557**

	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556 ²	งวด 6 เดือนสิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557
ปริมาณการผลิต (ล้านตารางเมตร)	2.78	2.79	3.02	1.69
ปริมาณการสูญเสีย (ล้านตารางเมตร)	0.08	0.10	0.07	0.04
อัตราการสูญเสีย (ร้อยละ)	2.88	3.58 ¹	2.32	2.37

หมายเหตุ : /1-จากปัญหาอุทกภัยในไตรมาส 4 ปี 2554 ส่งผลให้คุณภาพทรายซึ่งเป็นหนึ่งในวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิตอิฐมวลเบาในปี 2555 มีคุณภาพลดลง จึงทำให้บริษัทมีอัตราสูญเสียเพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา
/2 บริษัทเริ่มใช้กำลังการผลิตส่วนขยายได้บางส่วนตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556 และตั้งแต่เดือนมกราคม 2557 สามารถใช้งานเครื่องจักรส่วนขยายได้ประมาณร้อยละ 80 ทั้งนี้ ปัจจุบันเครื่องจักรดังกล่าวสามารถใช้งานได้แล้ว 100%

ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากความไม่คงที่ของคุณภาพ วัตถุดิบที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งปูนขาว ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อสภาพแวดล้อมการผลิตสูง บริษัทได้กำหนดแนวทางในการกำกับคุณภาพของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต โดยแบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ แนวทางที่ 1) กำหนดแนวทางการคัดเลือกและควบคุม คุณภาพวัตถุดิบจากขั้นตอนการสั่งซื้อ เพื่อให้ได้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ โดยก่อนการสั่งซื้อวัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบแต่ละชนิดต้องส่ง ผลการทดสอบคุณสมบัติวัตถุดิบดังกล่าวมายังบริษัทเพื่อทราบและคัดเลือกคุณภาพ/คุณสมบัติที่เหมาะสมก่อนสั่งซื้อ รวมถึงการส่งเจ้าหน้าที่ของบริษัทเพื่อเข้าตรวจสอบ ตัวอย่างวัตถุดิบ เพื่อให้แน่ใจว่าวัตถุดิบดังกล่าวมีคุณภาพตามสูตรที่บริษัทกำหนด นอกจากนี้ บริษัทยังป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการ ตรวจสอบคุณภาพของวัตถุดิบอีกครั้งก่อน นำเข้าสู่คลังเก็บวัตถุดิบเพื่อนำเข้าสู่กระบวนการผลิต ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าคุณภาพของวัตถุดิบเป็นไปตามสูตรการผลิตที่กำหนด แนวทางที่ 2) บริษัทวิจัยและพัฒนาสูตรการผลิตให้ มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อรองรับความเสี่ยงหากเกิดขึ้น โดยการปรับส่วนผสมให้เหมาะสมกับคุณภาพของวัตถุดิบ เพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่บริษัทกำหนดไว้ ดังนั้น บริษัทจึงมั่นใจว่าจะสามารถบริหารความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น จากความผันผวนของคุณภาพวัตถุดิบได้

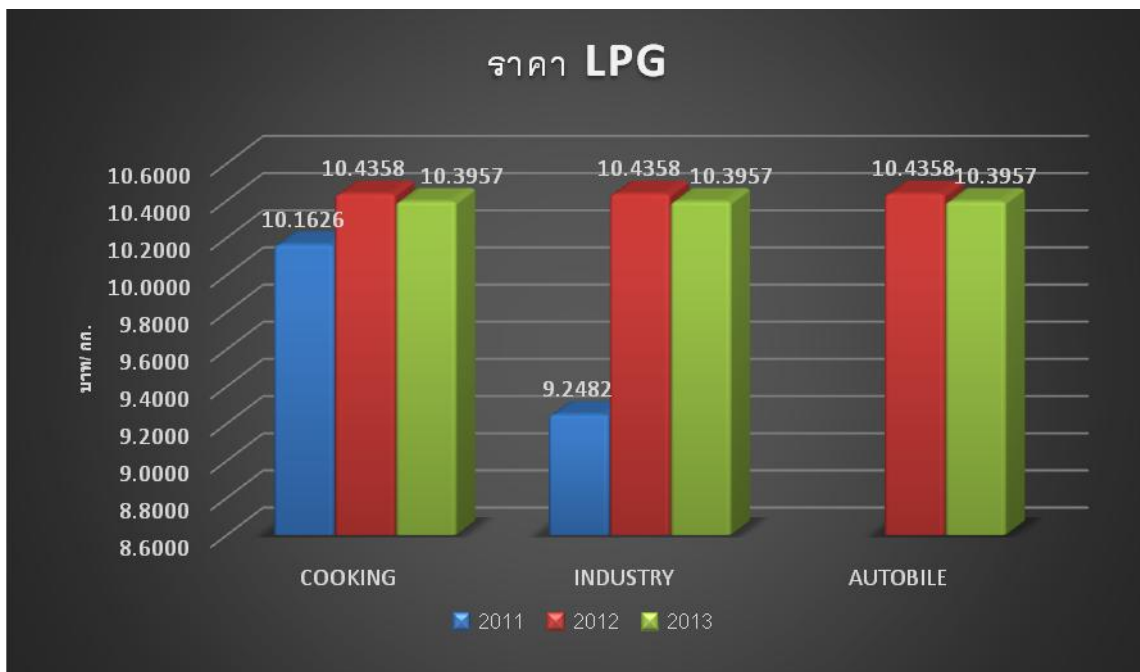
3.2.4 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

บริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบจากในประเทศไทยประมาณ ร้อยละ 80 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม และนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศประมาณร้อยละ 20 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม โดยวัตถุดิบชนิดเดียวที่บริษัทนำเข้าจากต่างประเทศ คือ ผงอลูมิเนียม ซึ่งนำเข้าโดยผู้จำหน่ายจากประเทศออสเตรเลีย (ชำระค่าสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศตามที่ตกลงซื้อขาย) ทั้งนี้ ในงวดบัญชีปี 2554 - ปี 2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีสัดส่วนต้นทุนวัตถุดิบต่อต้นทุนขายรวมเท่ากับร้อยละ 43.28 ร้อยละ 44.57 ร้อยละ 43.28 และร้อยละ 49.80 ตามลำดับ โดยมีต้นทุนวัตถุดิบเท่ากับ 129.39 ล้านบาท 134.88 ล้านบาท 143.07 ล้านบาท และ 85.13 ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา บริษัทมีสัดส่วนต้นทุนวัตถุดิบต่อต้นทุนขายรวม ค่อนข้างคงที่ ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนต้นทุนวัตถุดิบต่อต้นทุนขายรวม ในงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในราคาวัตถุดิบในประเทศเป็นสำคัญ กอปรกับการ เพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้วัตถุดิบตามยอดขายที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยปริมาณความต้องการใช้อิฐมวลเบาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้บริษัทมีอำนาจต่อรองกับลูกค้า เพื่อเจรจาปรับเพิ่มราคาขายสินค้าให้สอดคล้องกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นได้ และเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น บริษัทได้กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อโดยการติดต่อเพื่อสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้ากับผู้อำนวยการวัตถุดิบ โดยการกำหนดราคาซื้อและแจ้งเวลาจัดส่งสินค้าที่แน่นอนและชัดเจน เพื่อควบคุมและป้องกันความผันผวนของราคาวัตถุดิบ จึงทำให้ที่ผ่านมา บริษัทไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมากนัก

3.2.5 ความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของราคาเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิต

ในกระบวนการผลิตอิฐมวลเบานอกจากคุณภาพวัตถุดิบซึ่งถือเป็นปัจจัยหลักในการได้มาซึ่งสินค้าที่มีคุณภาพ และคุณสมบัติตามที่กำหนดแล้ว ขั้นตอนที่สำคัญ อีกอย่าง คือ การอบ ด้วยเครื่องอบแรงดันไอน้ำ (Autoclave) เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมี ที่จะช่วยให้ อิฐมวลเบาแข็งตัว ซึ่งเครื่องอบแรงดันไอน้ำจำเป็นต้องใช้ไอน้ำ ที่ได้จากเครื่องผลิตไอน้ำ (Boiler) ซึ่งต้องใช้ เชื้อเพลิงในการต้ม โดยในปี 2554 ปี 2555 และ 3 ไตรมาสแรกของปี 2556 บริษัทใช้ แก๊สปิโตรเลียมเหลว หรือ แอลพีจี (Liquefied Petroleum Gas: LPG) เป็นเชื้อเพลิงหลักในการเผา และได้มีการลงทุนเครื่องผลิตไอน้ำ (Boiler) โดยใช้เชื้อเพลิงแข็งเป็นวัตถุดิบในการเผาเพิ่ม ซึ่งสามารถเดินเครื่องผลิตไอน้ำ (Boiler) ได้ตั้งแต่เดือนตุลาคมปี 2556 เป็นต้นมา จึงทำให้บริษัทสามารถเลือกใช้ชนิดของเชื้อเพลิงได้ โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลา โดยบริษัทมีต้นทุนเชื้อเพลิงในปี 2554 - ปี 2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุด วันที่ 30 มิถุนายน 2557 เท่ากับ 38.83 ล้านบาท 54.44 ล้านบาท 48.96 ล้านบาท และ 18.76 ล้านบาทคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.98 ร้อยละ 17.99 ร้อยละ 14.81 และร้อยละ 10.97 ของต้นทุนขายรวมตามลำดับ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนข้างต้นในช่วงปี 2555 ถึงงวด 9 เดือนปี 2556 เป็นผลจากการปรับเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้และราคา LPG โดยในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ราคาขายปลีก LPG หน้าโรงกลั่น มีราคาปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากการปล่อยราคาขาย LPG ลอยตัวตามนโยบายของภาครัฐ ทั้งนี้ ราคาขายปลีก LPG ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา แสดงได้ดังภาพ

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน (www.eppo.go.th)

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับเพิ่มราคา LPG โดยการปล่อยลอยตัวราคาขาย โดยกระทรวงพลังงานมีเป้าหมายที่จะให้กองทุนน้ำมันฯ มีฐานะทาง การเงินเป็นบวกภายในปี 2556 (ที่มา : ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ วันที่ 3 กันยายน 2556) กอปรกับการกำหนดแผนงานที่จะขยายกำลังการผลิตเพิ่มขึ้น บริษัทจึงอาจได้รับความเสี่ยงจากการปรับตัวสูงขึ้นของ

ราคา LPG จะส่งผลบริษัทมีต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจทำให้บริษัทมีผลกำไรที่ลดลงได้ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงประเด็นความเสี่ยงดังกล่าว โดยบริษัทได้เริ่มนำเชื้อเพลิงแข็งเข้ามาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไอน้ำตั้งแต่เดือนตุลาคม 2556 เป็นต้นมา จึงทำให้บริษัทสามารถเลือกใช้เชื้อเพลิงในการผลิตไอน้ำได้ โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของราคาวัตถุดิบในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้บริษัทจะติดตามความเคลื่อนไหวของราคาวัตถุดิบที่นำมาเป็นเชื้อเพลิง อย่างสม่ำเสมอ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ ปัจจุบันเชื้อเพลิงแข็งดังกล่าวมีต้นทุนต่ำกว่า LPG รวมถึงมีความผันผวนของราคาน้อยกว่า LPG แต่ให้ความร้อนใกล้เคียงกับ LPG จึงช่วยทำให้บริษัทมีต้นทุนเชื้อเพลิงในไตรมาสที่ 4 ปี 2556 ลดลง ส่งผลให้ต้นทุนเชื้อเพลิงรวมในปี 2556 ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2555 หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ 10.04 ซึ่งจากการที่บริษัทพัฒนา Boiler ให้สามารถเลือกใช้เชื้อเพลิงที่มีต้นทุนต่ำกว่า และไม่เป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้งวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีสัดส่วนต้นทุนเชื้อเพลิงต่อต้นทุนขายรวมลดลงเหลือร้อยละ 10.97 หรือลดลงคิดเป็นอัตราร้อยละ 25.92 เมื่อเทียบกับสัดส่วนต้นทุนเชื้อเพลิงต่อต้นทุนรวมในปี 2556 ดังนั้น จากการปรับเปลี่ยนการใช้ เชื้อเพลิงดังกล่าว บริษัทจึงมั่นใจว่าจะสามารถบริหารจัดการหากเกิดผลกระทบจากการปรับขึ้นของราคาเชื้อเพลิงในการผลิตได้

3.3 ความเสี่ยงด้านการเงิน

3.3.1 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บริษัทนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ได้แก่ ผงอลูมิเนียม โดยในงวดบัญชี ปี 2554 - ปี 2556 และงวด 6 เดือน สิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2557 บริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อผงอลูมิเนียมซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศคิดเป็นร้อยละ 21.88 ร้อยละ 18.12 ร้อยละ 16.55 และร้อยละ 17.31 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม โดย ในการสั่งซื้อวัตถุดิบที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศแต่ละครั้ง บริษัทจะตกลงกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบในต่างประเทศ โดยกำหนดชำระค่าสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศอย่างชัดเจนซึ่งที่ผ่านมามีบริษัทไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) กับสถาบันการเงินแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทมีปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบต่อใบสั่งซื้อไม่มาก นอกจากนี้ เพื่อเป็นการลดและป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น บริษัทได้กำหนดแนวทางให้ฝ่ายงานที่รับผิดชอบติดตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิด ควบคู่ไปกับการติดตามข่าวสารต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งที่ผ่านมา บริษัทยังไม่เคยได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญ

3.4 ความเสี่ยงด้านการบริหาร การจัดการ

3.4.1 ความเสี่ยงด้านการพึ่งพิงผู้บริหารหลัก

กรรมการและผู้บริหารหลักของบริษัทในปัจจุบัน ได้แก่ นายประทีป ทีปกรสุขเกษม และนายรังสี ทีปกรสุขเกษม รวมไปถึงทีมงานระดับผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในธุรกิจมานาน ซึ่งผู้บริหารหลักของบริษัทได้สร้างความน่าเชื่อถือและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับคู่ค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศมาโดยต่อเนื่อง ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงบุคลากรที่สำคัญของบริษัท จึงอาจส่งผลกระทบต่อทำให้บริษัทได้รับความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจได้

บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงดังกล่าว บริษัทจึงกำหนดนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการสร้างและรักษาบุคลากรของบริษัท ผ่านการสนับสนุนให้พนักงานของบริษัทมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและทำหน้าที่ภายใต้อำนาจหน้าที่ที่กำหนดอย่างเต็มที่ รวมถึงผลักดันให้เกิดการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ควบคู่ไปกับการสนับสนุนให้มีการพัฒนา ศักยภาพพนักงานในสายงานอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการสร้างความรู้ ความชำนาญและสร้างจิตสำนึก ที่ดีในการปฏิบัติงาน ผ่านการส่งเข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ทั้งที่จัดขึ้นภายในและภายนอกบริษัท ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้แก่พนักงานและลดการพึ่งพิงพนักงานรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ บริษัทยังส่งเสริมให้พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของบริษัท ที่ด้วยการดูแลและจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับพนักงานใน

แต่ละระดับ เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการผลักดันการเติบโตในตำแหน่งงานให้กับพนักงานที่มีคุณสมบัติตามที่บริษัทกำหนด ให้มีตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นเพื่อรองรับหน้าที่ในการบริหารจัดการ บริษัทตามโครงสร้างองค์กรที่กำหนด ดังนั้น บริษัทจึงมั่นใจว่าจะสามารถลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหารหลักได้

3.4.2 ความเสี่ยงในกรณีมีกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ 50

ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2557 บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ CCP ซึ่งถือหุ้นในบริษัททั้งทางตรงและทางอ้อม (ในนาม CPP และในนาม CKY) (รายละเอียดเพิ่มเติมส่วนที่ 2.2-2 ลักษณะการประกอบธุรกิจ หัวข้อ 1.3 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ) ในสัดส่วนร้อยละ 99.99 ของทุนจดทะเบียนที่ออกและเรียกชำระแล้ว ซึ่งภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้ CCP จะมีสัดส่วนการถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม (ในนาม CPP และในนาม CKY) ลดลงเหลือร้อยละ 75 ของทุนจดทะเบียนที่ออกและเรียกชำระแล้ว ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว ทำให้ CCP สามารถกำหนดนโยบายในการบริหารงาน รวมถึงควบคุมเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท ที่ต้องใช้ คะแนนเสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่ง ในที่ประชุมยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับ คะแนนเสียงอนุมัติ ไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายย่อยจึงอาจมีความเสี่ยงจากการที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถควบคุมมติในที่ประชุมผู้ถือหุ้น ได้อย่างไรก็ตาม ด้วยการกำหนด โครงสร้างองค์กรของบริษัท และการกำหนดแนวทางการปฏิบัติของคณะกรรมการเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้วยการสร้างกลไกในการตรวจสอบและ ถ่วงดุลอำนาจของกรรมการผู้มีส่วนได้เสีย โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งมาจากกรรมการอิสระที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของสำนักงาน ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรวม 3 ท่าน เพื่อเข้าทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงาน และการบริหารงานของบริษัทแทนผู้ถือหุ้นรายย่อย กอปรกับการว่าจ้างบริษัท ผู้มีความสำเร็จ จำกัด เพื่อเข้าทำหน้าที่เป็นหน่วยงานตรวจสอบภายในที่มีความเป็นอิสระ จากฝ่ายบริหารและขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ จึงเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารจัดการผ่านระบบการควบคุมภายใน เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท ดังนั้น บริษัทจึงมั่นใจว่าผู้ถือหุ้นทุกท่าน รวมถึงผู้มีส่วนได้เสีย กับบริษัทจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

3.5 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

3.5.1 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุน ต่อประชาชน ในครั้งนี้ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (“SET”) ในการรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (“mai”) ทั้งนี้ บริษัทได้ยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้ว เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2556 โดยบริษัท แอสเซท โพร แมเนจเม้นท์ จำกัด ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า บริษัทและหุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เรื่อง การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ด้วยเกณฑ์กำไร (Profit test) ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย ซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้ว ดังนั้น บริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผู้ลงทุนจึงยังคงมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องของหุ้นสามัญของบริษัทในตลาดรอง หากหุ้นสามัญของบริษัทไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เนื่องจาก ไม่สามารถกระจายหุ้นได้ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือผู้ลงทุน อาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับการไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้

3.5.2 ความเสี่ยงจากการนำหุ้นสามัญเดิมที่ CCP ถืออยู่ในบริษัทออกจำหน่าย และการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชนเป็นครั้งแรก (IPO)

การนำบริษัทเข้าเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 70,450,000 หุ้น และการนำหุ้นสามัญเดิมของบริษัทที่ถือกรรมสิทธิ์โดย CPP จำนวน 44,550,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท จะส่งผลให้ CPP มีส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงของผู้ถือหุ้นเดิม (Dilution Effect) ลดจากร้อยละ 62.74 เหลือร้อยละ 43.44 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วของบริษัทภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ในครั้งนี้ นอกจากนี้ การ Spin-off จะส่งผลให้ CCP ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อีกทั้งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยถือหุ้นบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 33.96 ของทุนจดทะเบียน ถือหุ้น CPP ในสัดส่วนร้อยละ 95.71 ของทุนจดทะเบียน และถือหุ้น CKY ในนามบริษัท ตะวันออกการขนส่ง จำกัด ในสัดส่วน ร้อยละ 99.79 ของทุนจดทะเบียน (รายละเอียดเพิ่มเติม ส่วนที่ 2.2-2 ลักษณะการประกอบธุรกิจ หัวข้อ 1.3 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ) ได้รับผลกระทบจากการมี ส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงลดลง เช่นกัน จากร้อยละ 99.99 เหลือร้อยละ 75 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้วของบริษัท ภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ในครั้งนี้ อีกทั้งผู้ถือหุ้นของ CCP จะได้รับผลกระทบจากการมี ส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงลดลงในสัดส่วนเดียวกันกับ CCP

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดผลกระทบจากการมี ส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียงลดลง (Dilution Effect) ในบริษัทของผู้ถือหุ้น CCP ที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท CCP ได้มีมติเห็นชอบในการจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุน บางส่วนจำนวน 46,000,000 หุ้น คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนหุ้นสามัญที่เสนอขายแก่ประชาชนในครั้งนี้ จัดสรรนำมาเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นของ CCP ตามสัดส่วน (Pre-emptive Right) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นของ CCP ได้ใช้สิทธิในการจองซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุนดังกล่าวเพื่อชดเชยผลกระทบจากการลดลงในส่วนแบ่งกำไรหรือสิทธิในการออกเสียง ทั้งนี้ ราคาที่จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นของ CCP นั้น จะเป็นราคาเดียวกับราคาที่จะเสนอขายหุ้นสามัญให้แก่ประชาชน (ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์) อย่างไรก็ตาม การ Spin-off ในครั้งนี้ไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการดำรงสถานะเป็นบริษัทจดทะเบียนของ CCP แต่อย่างใด